

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ของรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค(AQ) ของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร ระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2549 ผู้วิจัยขอนำเสนอเป็น 3 ตอน ตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพื้นฐาน

1.1 วิเคราะห์ลักษณะการแจกแจงของตัวแปรที่สังเกตได้ โดยใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเบ้ ความโด่ง

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่สังเกตได้

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค (AQ) ของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร ระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ชั้นปีที่ 1 ประกอบด้วย

3.1 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค (AQ) ของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร ระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ชั้นปีที่ 1 ข้อมูลเชิงประจักษ์แสดงผลตามลำดับ ดังนี้

3.1.1 ภาพแสดงรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค(AQ) ของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร ระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ชั้นปีที่ 1

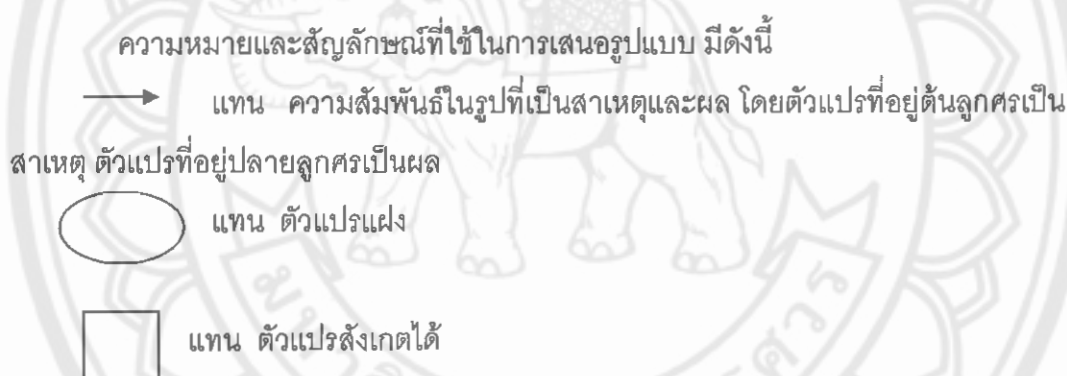
3.1.2 ผลการวิเคราะห์ค่าอิทธิพล ค่าสถิติตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบ ค่าสถิติไค-สแควร์ และระดับขั้นความเสรีของรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค(AQ) ของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร ระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ชั้นปีที่ 1

3.2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค (AQ) ของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร ระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ชั้นปีที่ 1 ที่พัฒนาแล้วและความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์แสดงผลตามลำดับดังนี้

3.2.1 ภาพแสดงโครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค(AQ) ของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร ระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ชั้นปีที่ 1

3.2.2 ผลการประมาณค่า ค่าอิทธิพล ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน และค่าสถิติตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบ

3.2.3 ผลการตรวจสอบความตรงของรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค (AQ) ของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร ระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ชั้นปีที่ 1 ด้วยค่าสหสัมพันธ์พหุคูณและสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (Multiple Correlations and Coefficients of Determination) และค่าความสอดคล้อง ซึ่งได้แก่ ค่าสถิติไค-สแควร์ (Chi-square Statistic) ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง GFI ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว AGFI

ความหมายและสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์

สำหรับการนำเสนอผลการวิเคราะห์นี้ ผู้วิจัยกำหนดอักษรย่อภาษาอังกฤษแทนตัวแปรแฝง 8 ตัว และตัวแปรสังเกตได้ 23 ตัว ดังนี้

ตัวแปรแฝง

ตัวแปรแฝงภายนอก

CARE	หมายถึง	การอบรมเลี้ยงดู
------	---------	-----------------

ตัวแปรแฝงภายใน

MOTI	หมายถึง	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
------	---------	---------------------

SELF	หมายถึง	อัตมโนทัศน์
------	---------	-------------

PER	หมายถึง	บุคลิกภาพ
-----	---------	-----------

STRE	หมายถึง	ความเครียด
------	---------	------------

RESP	หมายถึง	ความรับผิดชอบ
FUT	หมายถึง	การมุ่งอนาคต
AQ	หมายถึง	ความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค

ตัวแปรสังเกตได้

ตัวแปรสังเกตได้ภายนอก

X1	หมายถึง	การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย
X2	หมายถึง	การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย
X3	หมายถึง	การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน

ตัวแปรสังเกตได้ภายใน

Y1	หมายถึง	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
Y2	หมายถึง	การเรียนรู้
Y3	หมายถึง	อารมณ์
Y4	หมายถึง	ความสัมพันธ์
Y5	หมายถึง	ความหวั่นไหว
Y6	หมายถึง	การแสดงออก
Y7	หมายถึง	ความเปิดกว้าง
Y8	หมายถึง	การยอมรับผู้อื่น
Y9	หมายถึง	การมีสติ
Y10	หมายถึง	ความวิตกกังวล
Y11	หมายถึง	ความซึมเศร้า
Y12	หมายถึง	ความหงุดหงิด
Y13	หมายถึง	ลักษณะอาการที่เกิดกับร่างกาย
Y14	หมายถึง	การมุ่งอนาคต
Y15	หมายถึง	ความรับผิดชอบต่อตนเอง
Y16	หมายถึง	ความรับผิดชอบต่อสังคม
Y17	หมายถึง	การควบคุมอุปสรรค
Y18	หมายถึง	การนำตนเองเข้าไปแก้ไขอุปสรรค
Y19	หมายถึง	การรับรู้ถึงระดับของอุปสรรค
Y20	หมายถึง	อดทนต่ออุปสรรค

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ด้วยค่าสถิติพื้นฐาน

1.1 ผลการวิเคราะห์ลักษณะการแจกแจงของตัวแปรสังเกตได้

ผลการวิเคราะห์ลักษณะการแจกแจงของตัวแปรสังเกตได้ แสดงได้ดัง ตาราง 5 ดังนี้

ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ค่าความเบ้ (Skewness) และค่าความโด่ง (Kurtosis) ของตัวแปรสังเกตได้

ตัวแปร	Mean	SD	Skewness	Kurtosis
<u>ตัวแปรแฝงการอบรมเลี้ยงดู : CARE</u>				
การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย : X1	2.13	0.85	0.73	0.17
การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย : X2	4.07	0.76	-0.57	-0.25
การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน : X3	3.03	0.77	-0.06	-0.08
<u>ตัวแปรแฝงแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ : MOTI</u>				
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ : Y1	3.82	0.45	-0.27	0.65
<u>ตัวแปรแฝงอัตมโนทัศน์ : SELF</u>				
การเรียนรู้ : Y2	3.11	0.41	0.88	2.03
อารมณ์ : Y3	3.41	0.47	0.18	0.24
ความสัมพันธ์ : Y4	3.38	0.35	0.62	0.68
<u>ตัวแปรแฝงบุคลิกภาพ : PER</u>				
ความหวั่นไหว : Y5	3.09	0.58	-0.02	-0.03
การแสดงออก : Y6	3.46	0.53	0.03	-0.02
ความเปิดกว้าง : Y7	3.70	0.53	-0.12	0.09
การยอมรับผู้อื่น : Y8	3.92	0.50	-0.24	0.67
การมีสติ : Y9	3.81	0.55	-0.13	-0.23
<u>ตัวแปรแฝงความเครียด : STRE</u>				
ความวิตกกังวล : Y10	2.80	0.80	-0.08	-0.33
คามซึมเศร้า : Y11	2.74	0.82	0.10	-0.57
ความหงุดหงิด : Y12	2.83	0.72	0.09	-0.29
ลักษณะอาการที่เกิดกับร่างกาย : Y13	2.78	0.80	-0.05	-0.49

ตาราง 5 (ต่อ)

ตัวแปร	Mean	SD	Skewness	Kurtosis
<u>ตัวแปรแฝงการมุ่งอนาคต : FUT</u>				
การมุ่งอนาคต : Y14	3.91	0.52	-0.16	0.06
<u>ตัวแปรแฝงความรับผิดชอบ : RESP</u>				
ความรับผิดชอบต่อตนเอง : Y15	3.82	0.44	-0.18	0.33
ความรับผิดชอบต่อสังคม : Y16	3.84	0.52	-0.23	1.11
<u>ตัวแปรแฝงความสามารถในการเผชิญ และฝ่าฟันอุปสรรค : AQ</u>				
การควบคุมอุปสรรค : Y17	3.61	0.45	-0.24	1.23
การนำตนเองเข้าไปแก้ไขอุปสรรค : Y18	3.77	0.48	-0.02	0.14
การรับรู้ถึงระดับของอุปสรรค : Y19	3.76	0.51	-0.15	0.07
ความอดทนต่ออุปสรรค : Y20	3.76	0.47	0.01	-0.05

จากตาราง 5 พบว่า กลุ่มตัวแปรแฝงการอบรมเลี้ยงดูของนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ มีค่าเท่ากับ 4.07 รองลงมาได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.03 และการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ มีค่าเท่ากับ 2.13

ตัวแปรด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82

กลุ่มตัวแปรแฝงอัตมโนทัศน์ของนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมี อัตมโนทัศน์ด้านความอารมณ์ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ มีค่าเท่ากับ 3.41 รองลงมาได้แก่ อัตมโนทัศน์ด้านความสัมพันธ์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.38 และอัตมโนทัศน์ด้านการเรียน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ มีค่าเท่ากับ 3.11

กลุ่มตัวแปรแฝงบุคลิกภาพของนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีบุคลิกภาพด้านการยอมรับผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือมีค่า เท่ากับ 3.92 รองลงมา ได้แก่ บุคลิกภาพด้านการมีสติ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 บุคลิกภาพด้านความเปิดกว้าง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71

บุคลิกภาพด้านการแสดงออก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46 และบุคลิกภาพด้านความห้วนไหว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.09 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

กลุ่มตัวแปรแฝงความเครียดของนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเครียดด้านความหงุดหงิด มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือมีค่าเท่ากับ 2.83 รองลงมาคือ ความเครียดด้านวิตกกังวล ความเครียดด้านลักษณะอาการที่เกิดกับร่างกาย และความเครียดด้านความซึมเศร้า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.80, 2.78 และ 2.74 ตามลำดับ

ตัวแปรด้านการมุ่งอนาคตของนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการมุ่งอนาคตซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91

กลุ่มตัวแปรแฝงความรับผิดชอบของนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรับผิดชอบทั้ง 2 ด้าน อยู่ในระดับมาก ซึ่งความรับผิดชอบต่อสังคม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด มีค่าเท่ากับ 3.84 รองลงมาคือ ความรับผิดชอบต่อตนเอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82

กลุ่มตัวแปรแฝงความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรคของนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค(AQ) ทั้ง 4 ด้าน โดยมีความสามารถด้านการนำตนเองเข้าไปแก้ไขอุปสรรค มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ มีค่าเท่ากับ 3.77 รองลงมา ได้แก่ ความสามารถด้านความอดทน ความสามารถด้านการรับรู้ระดับของอุปสรรค และความสามารถด้านการควบคุมอุปสรรค มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76, 3.76 และ 3.61 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาในส่วนของค่าความเบ้และค่าความโด่งของตัวแปรสังเกตได้ที่ใช้ในการศึกษา พบว่าค่าความเบ้ของตัวแปรส่วนใหญ่มีลักษณะเบ้ทางลบ แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรคสูง ยกเว้นตัวแปรด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย การเรียน อารมณ์ ความสัมพันธ์ การแสดงออก ความหงุดหงิด และ ความอดทนต่ออุปสรรคที่มีลักษณะทางบวก ซึ่งแสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรคน้อย ส่วนค่าความโด่งของตัวแปรส่วนใหญ่มีค่าค่อนข้างต่ำ และเข้าใกล้ 0 แสดงว่าตัวแปรมีลักษณะโค้งปกติ ยกเว้น ตัวแปรการเรียนที่มีค่าความโด่งสูงสุด คือเท่ากับ 2.03

จากข้อตกลงเบื้องต้นของการวิเคราะห์สำหรับโมเดลลิสมัลที่ว่า ลักษณะการแจกแจงของตัวแปรภายนอกและตัวแปรภายในต้องเป็นการแจกแจงแบบปกติ (Normality) เมื่อพิจารณาตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมดในการวิจัย พบว่า ตัวแปรส่วนใหญ่มีค่าความโด่งและค่าความเบ้เข้าใกล้ 0 แสดงว่าตัวแปรส่วนใหญ่มีลักษณะการแจกแจงใกล้เคียงโค้งปกติ (Normality)

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมดที่ใช้ในการวิเคราะห์มีดังนี้

ตาราง 6 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้

ตัวแปร	Y1	Y2	Y3	Y4	Y5	Y6	Y7	Y8	Y9	Y10	Y11
Y1	-										
Y2	.039	-									
Y3	.254**	.362**	-								
Y4	.312**	.396**	.456**	-							
Y5	.081	.288**	.368**	.338**	-						
Y6	.464**	.166**	.281**	.325**	.101*	-					
Y7	.496**	.177**	.284**	.282**	.116*	.511**	-				
Y8	.569**	-.022	.199**	.275**	-.016	.378**	.487**	-			
Y9	.687**	.058	.167**	.233**	.035	.457**	.448**	.502**	-		
Y10	-.054	.276**	.293**	.179**	.188**	-.004	.054	.112*	-.058	-	
Y11	-.096*	.246**	.331**	.213**	.273**	-.032	.053	-.087	-.072	.762**	-
Y12	.030	.227**	.370**	.250**	.280**	.047	.081	-.084	.008	.727**	.773**
Y13	-.042	.235**	.320**	.177**	.220**	.025	.048	-.156**	-.055	.820**	.758**
Y14	.831**	.056	.181**	.259**	-.001	.371**	.446**	.449**	.614**	-.066	-.120*
Y15	.766**	.029	.183**	.272**	-.025	.384**	.358**	.551**	.556**	-.109*	.169**
Y16	.617**	.003	.222**	.241**	-.016	.376**	.358**	.560**	.483**	-.059	-.097*
Y17	.410**	.198**	.182**	.291**	.027	.444**	.313**	.352**	.355**	-.076	-.070
Y18	.565**	.056	.043	.218**	-.014	.371**	.316**	.379**	.484**	-.087	.123**
Y19	.461**	.022	.048	.165**	-.096*	.389**	.316**	.420**	.395**	-.137**	.174**
Y20	.433**	.080	.157**	.237**	.026	.345**	.272**	.452**	.403**	-.098*	-.114*
X1	-.085	.344**	.110*	.194**	.243**	.063	.016	-.130**	-.080	.321**	.358**
X2	.311**	-.096*	.055	.012	-.102*	.159**	.171**	.278**	.293**	-.107*	.167**
X3	.136**	.228**	.288**	.212**	.147**	.138**	.176**	.057	.114*	.269**	.262**

ตาราง 6 (ต่อ)

ตัวแปร	Y12	Y13	Y14	Y15	Y16	Y17	Y18	Y19	Y20	X1	X2	X3
Y12	-											
Y13	.771**	-										
Y14	-.013	-.052	-									
Y15	-.053	-.098*	.653**	-								
Y16	-.016	-.081	.516**	.697**	-							
Y17	-.013	-.030	.339**	.407**	.362**	-						
Y18	-.092*	-.072	.477**	.480**	.329**	.484**	-					
Y19	-.105*	-.121**	.394**	.469**	.369**	.381**	.465**	-				
Y20	-.070	-.108*	.360**	.475**	.390**	.415**	.428**	.606**	-			
X1	.320**	.297**	.086	.149**	-.139*	-.035	-.076	.224**	-.186**	-		
X2	-.102*	-.106*	.281**	.353**	-.346*	.274**	.197**	.364**	.335**	.479**	-	
X3	.271**	.227**	.122**	.117**	-.146*	.085	.041	-.028	-.001	.447**	.097	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายใน ระหว่างตัวแปรพยากรณ์ด้วยกัน พบว่า สหสัมพันธ์ภายในตัวแปรพยากรณ์ด้วยกันทั้ง 19 ตัว (Y1-Y16) และ (X1-X3) มีค่าสัมประสิทธิ์รวมทั้งหมด 183 ค่า มีทิศทางของความสัมพันธ์ทั้งทางบวกและทางลบ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ตั้งแต่ -.001 ถึง .831 เป็นค่าที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 117 ค่า และเป็นค่าที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 16ค่า และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 50 ค่า ตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์สูงสุด ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับการมุ่งอนาคต ($r = .831$) รองลงมาได้แก่ ความวิตกกังวลกับลักษณะอาการที่เกิดขึ้นกับร่างกาย ($r = .820$) และตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์ต่ำสุด ได้แก่ ความสามารถอดทนต่ออุปสรรคกับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน ($r = -.001$) และความห่วงใยกับการมุ่งอนาคต ($r = -.001$)

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 19 ตัว กับตัวแปรเกณฑ์ด้านความสามารถในการควบคุมอุปสรรค (Y17) พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ $-.076$ ถึง $.444$ เป็นค่าที่มีนัยสำคัญทางสถิติ 11 ค่า และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 5 ค่า โดยความสามารถในการควบคุมอุปสรรคมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.01$ กับแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ การเรียน อารมณ์ ความสัมพันธ์ การแสดงออก ความเปิดกว้าง การยอมรับผู้อื่น การมีสติ การมุ่งอนาคต ความรับผิดชอบต่อนตนเอง และความรับผิดชอบต่อสังคม ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการควบคุมอุปสรรคทางบวกสูงสุด ได้แก่ การแสดงออก ($r = .444$) รองลงมาคือ ความรับผิดชอบต่อนตนเอง ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการควบคุมอุปสรรคต่ำสุด ได้แก่ ความหวั่นไหว ($r = .027$) และตัวแปรเกณฑ์ที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับความวิตกกังวล ($r = -.076$) ความซึมเศร้า ($r = -.070$) ลักษณะอาการที่เกิดกับร่างกาย ($r = -.030$) และความหงุดหงิด ($r = -.013$) ตามลำดับ

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 19 ตัว กับตัวแปรเกณฑ์ด้านความสามารถในการนำตนเองเข้าไปแก้ไขอุปสรรค (Y18) พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ $-.123$ ถึง $.565$ เป็นค่าที่มีนัยสำคัญทางสถิติ 12 ค่า และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 5 ค่า โดยความสามารถในการนำตนเองเข้าไปแก้ไขอุปสรรคมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.01$ กับแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ ความสัมพันธ์ การแสดงออก ความเปิดกว้าง การยอมรับผู้อื่น การมีสติ การมุ่งอนาคต ความรับผิดชอบต่อนตนเอง ความรับผิดชอบต่อสังคม และความสามารถในการควบคุมอุปสรรค และตัวแปรเกณฑ์มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$ กับความหงุดหงิด ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกสูงสุด ได้แก่ แรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ ($r = .565$) รองลงมาได้แก่ การมีสติ ($r = .484$) กับ ความสามารถในการควบคุมอุปสรรค ($r = .484$) ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการนำตนเองเข้าไปแก้ไขอุปสรรคต่ำสุด ได้แก่ อารมณ์ ($r = .043$) และตัวแปรเกณฑ์มีความสัมพันธ์ทางลบกับความซึมเศร้า ($r = -.123$) ความหงุดหงิด ($r = -.092$) ความวิตกกังวล ($r = -.087$) ลักษณะอาการที่เกิดกับร่างกาย ($r = -.072$) และความหวั่นไหว ($r = -.014$) ตามลำดับ

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 19 ตัว กับตัวแปรเกณฑ์ด้านความสามารถในการรับรู้ถึงระดับของอุปสรรค (Y19) พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ $-.174$ ถึง $.469$ เป็นค่าที่มีนัยสำคัญทางสถิติ 16 ค่า และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 2 ค่า โดยความสามารถในการรับรู้ถึงระดับของอุปสรรคมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติ ที่ระดับ .01 กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความสัมพันธ์ การแสดงออก ความเปิดกว้าง การยอมรับผู้อื่น การมีสติ ความวิตกกังวล ความซึมเศร้า ลักษณะอาการที่เกิดกับร่างกาย การมุ่งอนาคต ความรับผิดชอบต่อตนเอง ความรับผิดชอบต่อสังคม ความสามารถในการควบคุมอุปสรรค และความสามารถในการนำตนเองเข้าไปแก้ไขอุปสรรค และตัวแปรเกณฑ์มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับความหวั่นไหวและความหงุดหงิด ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกสูงสุด ได้แก่ ความรับผิดชอบต่อตนเอง ($r = .469$) รองลงมาได้แก่ ความสามารถในการนำตนเองเข้าไปแก้ไขอุปสรรค ($r = .465$) ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการรับรู้ถึงระดับของอุปสรรคต่ำสุด ได้แก่ การเรียน ($r = .022$) และตัวแปรเกณฑ์ มีความสัมพันธ์ทางลบกับความซึมเศร้า ($r = -.174$) ความวิตกกังวล ($r = -.137$) ลักษณะอาการ ที่เกิดกับร่างกาย ($r = -.121$) ความหงุดหงิด ($r = -.105$) และความหวั่นไหว ($r = -.096$) ตามลำดับ

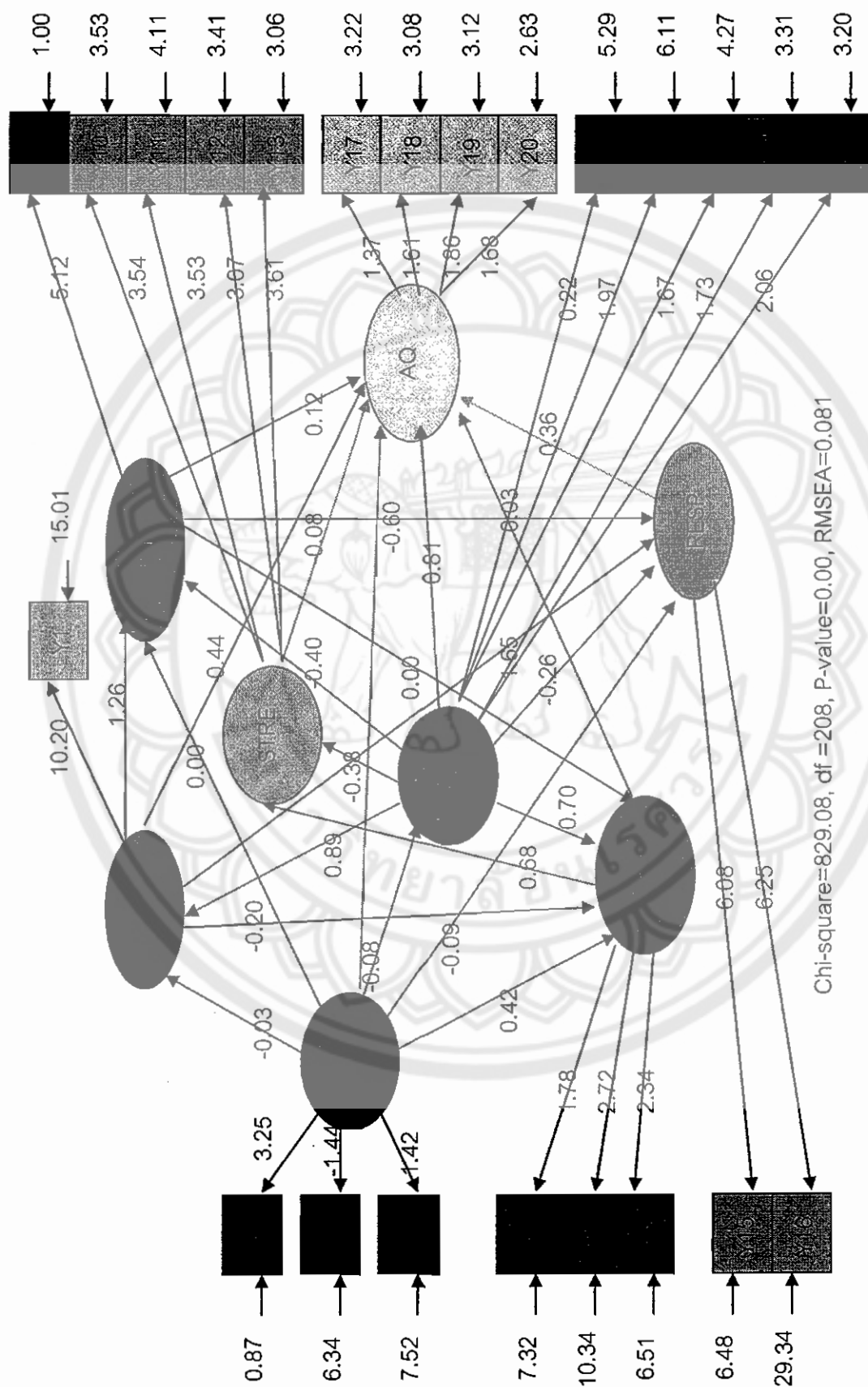
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 19 ตัว กับตัวแปรเกณฑ์ด้านความสามารถอดทนต่ออุปสรรค (Y20) พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ $-.114$ ถึง $.606$ เป็นค่าที่มีนัยสำคัญทางสถิติ 16 ค่า และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 3 ค่า โดยความสามารถอดทนต่ออุปสรรคมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กับ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ อารมณ์ ความสัมพันธ์ การแสดงออก ความเปิดกว้าง การยอมรับผู้อื่น การมีสติ การมุ่งอนาคต ความรับผิดชอบต่อตนเอง ความรับผิดชอบต่อสังคม ความสามารถในการควบคุมอุปสรรค ความสามารถในการนำตนเองเข้าไปแก้ไขอุปสรรค และความสามารถในการรับรู้ถึงระดับของอุปสรรค และตัวแปรเกณฑ์มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับ ความวิตกกังวล ความซึมเศร้า และลักษณะอาการที่เกิดกับร่างกาย ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกสูงสุด ได้แก่ ความสามารถในการรับรู้ถึงระดับของอุปสรรค ($r = .606$) รองลงมาได้แก่ ความรับผิดชอบต่อตนเอง ($r = .475$) ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความสามารถอดทนต่ออุปสรรคต่ำสุด ได้แก่ ความหวั่นไหว ($r = .026$) และตัวแปรเกณฑ์มีความสัมพันธ์ทางลบกับความซึมเศร้า ($r = -.114$) ลักษณะอาการที่เกิดกับร่างกาย ($r = -.108$) ความวิตกกังวล ($r = -.098$) และความหงุดหงิด ($r = -.070$) ตามลำดับ

**ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยที่ส่งผลต่อ
ความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค(AQ) ของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร
ระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ชั้นปีที่ 1**

3.1 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยที่ส่งผลต่อ
ความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค (AQ) ของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร ระดับปริญญา
ตรี ภาคปกติ ชั้นปีที่ 1 กับข้อมูลเชิงประจักษ์ (วิเคราะห์ครั้งที่ 1)

เมื่อนำรูปแบบตามสมมุติฐานของรูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัย
ที่ส่งผลต่อความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค(AQ) ของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร
ระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ชั้นปีที่ 1 ไปตรวจสอบด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์ที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างด้วย
โปรแกรมลิสเรล ปรากฏผลดังภาพ 7 ดังนี้

ภาพ 6 แสดงรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค(AQ) ของ
นิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร ระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ชั้นปีที่ 1 และค่าพารามิเตอร์เมื่อตรวจสอบกับข้อมูลเชิงประจักษ์

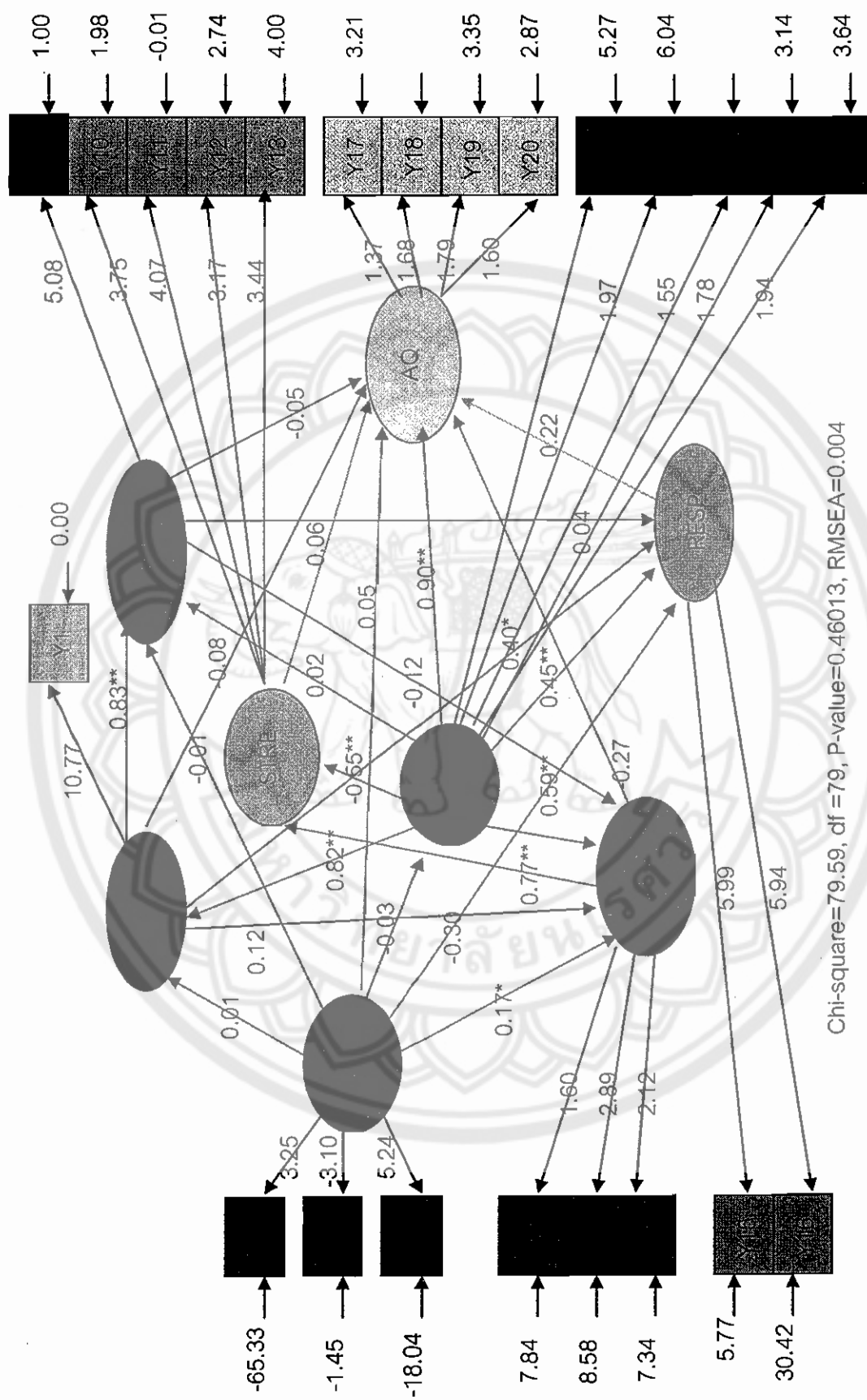
จากภาพ 7 แสดงให้เห็นว่า รูปแบบดังกล่าวมีค่าสถิติไค-สแควร์ เท่ากับ 829.08 ระดับขั้นความเสรีเท่ากับ 208 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.00 ซึ่งนับว่าเป็นค่าสถิติไค-สแควร์ที่มีความสูงมาก แสดงว่า ฟังก์ชันค่าความสอดคล้องมีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า รูปแบบไม่มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

เมื่อพิจารณาจากผลการวิเคราะห์ค่าอิทธิพล ค่าสถิติตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบ ค่าสถิติไค-สแควร์ และระดับขั้นความเสรีของรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค(AQ) ของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร ระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ชั้นปีที่ 1 ด้วยค่าสหสัมพันธ์พหุคูณและสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (Multiple Correlations and Coefficients of Determination) และค่าความสอดคล้อง ซึ่งได้แก่ ค่าสถิติไค-สแควร์ (Chi-square Statistic) ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง GFI ดัชนีระดับความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว AGFI

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการปรับรูปแบบตามดัชนีดัดแปรรูปแบบ (Model Modification Indices) ซึ่งผู้วิจัยได้นำดัชนีดัดแปรรูปแบบที่มีค่ามากที่สุดเข้ามาพิจารณาก่อนที่จะตัดสินใจเช่นเดียวกับการวิเคราะห์ขั้นตอนแบบไปข้างหน้า (Forward Stepwise Analysis) ในการวิเคราะห์ถดถอย โดยเพิ่มเมตริกซ์พารามิเตอร์ครั้งละ 1 เส้น จำนวน 130 ครั้ง รวม 130 เส้น ซึ่งอยู่ในเมตริกซ์ความแปรปรวน-ความแปรปรวนร่วมระหว่างความคลาดเคลื่อนของตัวแปรสังเกตได้ภายนอกกับตัวแปรสังเกตได้ภายใน จำนวน 30 เส้น (รายละเอียด ในภาคผนวก ง) เมตริกซ์ความแปรปรวน ความแปรปรวนร่วมระหว่างความคลาดเคลื่อนของตัวแปรสังเกตได้ภายนอกจำนวน 3 เส้น (รายละเอียด ใน ภาคผนวก ง) เมตริกซ์ความแปรปรวน-ความแปรปรวนร่วมระหว่างความคลาดเคลื่อนของตัวแปรสังเกตได้ภายในจำนวน 97 เส้น (รายละเอียด ภาคผนวก ง) ซึ่งเป็นรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค(AQ) ของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร ระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ชั้นปีที่ 1 ที่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

3.2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค (AQ) ของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร ระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ชั้นปีที่ 1 ที่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ แสดงผลตามลำดับดังนี้

3.2.1 ภาพแสดงโครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค (AQ) ของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร ระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ชั้นปีที่ 1 แสดงดังในภาพ

ภาพ 7 แสดงรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค(AQ) ของ

นิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร ระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ชั้นปีที่ 1 สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

จากภาพ 8 เมื่อพิจารณาค่าอิทธิพลรวมของตัวแปรที่ส่งผลต่อความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค (AQ) ของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร ระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ชั้นปีที่ 1 พบว่า ตัวแปรส่วนใหญ่ มีอิทธิพลรวมที่ส่งผลต่อความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค (AQ) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่ง หมายถึง “ไม่มีอิทธิพล” โดย ตัวแปรความรับผิดชอบมีค่าอิทธิพลรวมสูงสุด คือ 0.22 รองลงมาคือ อัตมโนทัศน์ การอบรมเลี้ยงดู ความเครียด แรงงูใจไฟสัสมฤทธิ์ และการมุ่งอนาคต มีค่าเท่ากับ -0.22, -0.08, 0.06, -0.03, และ -0.01 ตามลำดับ ยกเว้น ตัวแปรบุคลิกภาพมีค่าอิทธิพลรวมที่ส่งผลต่อความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค (AQ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าเท่ากับ 0.82

เมื่อพิจารณาค่าอิทธิพลทางตรงของตัวแปรที่ส่งผลต่อความสามารถในการเผชิญ และ ฝ่า-ฟันอุปสรรค(AQ) ของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร ระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ชั้นปีที่ 1 พบว่า ตัวแปรบุคลิกภาพมีค่าอิทธิพลทางตรงที่ส่งผลต่อความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค (AQ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าเท่ากับ 0.90

เมื่อพิจารณาค่าอิทธิพลทางอ้อมของตัวแปรที่ส่งผลต่อความสามารถในการเผชิญ และ ฝ่า-ฟันอุปสรรค(AQ) ของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร ระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ชั้นปีที่ 1 พบว่า ไม่มีตัวแปรที่มีอิทธิพลทางอ้อมที่ส่งผลต่อความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค (AQ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งตัวแปรการอบรมเลี้ยงดู มีค่าอิทธิพลมากที่สุด คือ มีค่าเท่ากับ -0.13 รองลงมาคือ บุคลิกภาพ แรงงูใจไฟสัสมฤทธิ์ อัตมโนทัศน์ และการมุ่งอนาคต มีค่าเท่ากับ -0.08, 0.05, 0.04 และ 0.04 ตามลำดับ

สำหรับค่าอิทธิพลที่ส่งผลต่อตัวแปรอื่นๆ ได้แก่ การมุ่งอนาคต ความรับผิดชอบ ความเครียด บุคลิกภาพ อัตมโนทัศน์ และแรงงูใจไฟสัสมฤทธิ์ ปรากฏผล ดังนี้

เมื่อพิจารณาตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการมุ่งอนาคตของนิสิต พบว่า แรงงูใจไฟสัสมฤทธิ์ มีค่าอิทธิพลรวมที่ส่งผลต่อการมุ่งอนาคตของนิสิตมากที่สุด มีค่าเท่ากับ 0.83 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 และมีอิทธิพลทางตรงด้วยเช่นกัน รองลงมาได้แก่ บุคลิกภาพ ซึ่งมีค่าอิทธิพลรวมมีค่าเท่ากับ 0.70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ยกเว้น มีค่าอิทธิพลทางตรงที่ส่งผลต่อการมุ่งอนาคต มีค่าเท่ากับ 0.02 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และ มีค่าอิทธิพล

ทางอ้อม มีค่าเท่ากับ 0.68 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนตัวแปรที่มีค่าอิทธิพลรวมน้อยที่สุด คือ การอบรมเลี้ยงดู ซึ่งมีค่าอิทธิพลรวม เท่ากับ -0.02 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และค่าอิทธิพลทางตรง มีค่าเท่ากับ -0.01 และค่าอิทธิพลทางอ้อม มีค่าเท่ากับ -0.01 เช่นเดียวกัน

เมื่อพิจารณาตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความรับผิดชอบของนิสิต พบว่า บุคลิกภาพ มีค่าอิทธิพลรวมที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบของนิสิตมากที่สุด มีค่าเท่ากับ 0.81 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าอิทธิพลทางตรง มีค่าเท่ากับ 0.45 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีค่าอิทธิพลทางอ้อม มีค่าเท่ากับ 0.36 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เช่นเดียวกัน รองลงมาได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีค่าอิทธิพลรวมที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบของนิสิต มีค่าเท่ากับ 0.44 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าอิทธิพลทางตรง มีค่าเท่ากับ 0.40 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีค่าอิทธิพลทางอ้อม มีค่าเท่ากับ 0.03 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ การอบรมเลี้ยงดู มีค่าอิทธิพลรวม เท่ากับ -0.32 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และมีค่าอิทธิพลทางตรง มีค่าเท่ากับ -0.30 และมีค่าอิทธิพลทางอ้อม มีค่าเท่ากับ -0.02 และตัวแปรที่มีค่าอิทธิพลรวมน้อยที่สุด คือ การมุ่งอนาคต มีค่าอิทธิพลรวมที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบของนิสิต มีค่าเท่ากับ 0.04 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ มีค่าอิทธิพลทางตรง มีค่าเท่ากับ 0.04 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เช่นเดียวกัน

เมื่อพิจารณาตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความเครียดของนิสิต พบว่า อัฒมโนทัศน์ มีค่าอิทธิพลรวมที่ส่งผลต่อความเครียดของนิสิตมากที่สุด มีค่าเท่ากับ 0.77 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 มีค่าอิทธิพลทางตรง มีค่าเท่ากับ 0.77 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เช่นเดียวกัน รองลงมาได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูมีค่าอิทธิพลรวมที่ส่งผลต่อความเครียดของนิสิต มีค่าเท่ากับ 0.13 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่าอิทธิพลทางอ้อม มีค่าเท่ากับ 0.13 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ บุคลิกภาพมีค่าอิทธิพลรวมที่ส่งผลต่อความเครียดของนิสิต มีค่าเท่ากับ -0.08 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ มีค่าอิทธิพลทางตรง มีค่าเท่ากับ -0.55 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าอิทธิพลทางอ้อม มีค่าเท่ากับ 0.46 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ซึ่งมีค่าอิทธิพลรวม เท่ากับ 0.01 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และค่าอิทธิพลทางอ้อม มีค่าเท่ากับ 0.01 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เช่นกัน ส่วนตัวแปรที่มีค่าอิทธิพลรวมน้อยที่สุด คือ การมุ่งอนาคต มีค่าอิทธิพลรวมที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบของนิสิต มีค่าเท่ากับ -0.10 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ มีค่าอิทธิพลทางอ้อม มีค่าเท่ากับ -0.10 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพของนิสิต พบว่า การอบรมเลี้ยงดูมีค่าอิทธิพลรวมที่ส่งผลต่อบุคลิกภาพของนิสิต มีค่าเท่ากับ -0.03 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และมีค่าอิทธิพลทางตรง มีค่าเท่ากับ -0.03 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาตัวแปรที่มีอิทธิพลต่ออัธมโนทัศน์ของนิสิต พบว่า บุคลิกภาพ มีค่าอิทธิพลรวมที่ส่งผลต่ออัธมโนทัศน์ของนิสิต มีค่าเท่ากับ 0.60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.01$ มีอิทธิพลทางตรง มีค่าเท่ากับ 0.59 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.01$ และมีค่าอิทธิพลทางอ้อม มีค่าเท่ากับ 0.01 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ รองลงมาได้แก่ การอบรมเลี้ยงดู มีค่าอิทธิพลรวมที่ส่งผลต่ออัธมโนทัศน์ของนิสิต มีค่าเท่ากับ 0.15 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$ มีค่าอิทธิพลทางตรง มีค่าเท่ากับ 0.17 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$ ยกเว้นค่าอิทธิพลทางอ้อม มีค่าเท่ากับ -0.02 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ การมุ่งอนาคต มีค่าอิทธิพลรวมที่ส่งผลต่ออัธมโนทัศน์ของนิสิต มีค่าเท่ากับ -0.12 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ มีค่าอิทธิพลทางตรง มีค่าเท่ากับ -0.12 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เช่นกัน ส่วนตัวแปรที่มีค่าอิทธิพลรวมน้อยที่สุด คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีค่าอิทธิพลรวมที่ส่งผลต่ออัธมโนทัศน์ของนิสิต มีค่าเท่ากับ 0.01 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ มีค่าอิทธิพลทางตรง มีค่าเท่ากับ 0.12 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และมีค่าอิทธิพลทางอ้อม มีค่าเท่ากับ -0.10 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนิสิต พบว่า บุคลิกภาพ มีค่าอิทธิพลรวมที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนิสิต มีค่าเท่ากับ 0.82 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.01$ มีอิทธิพลทางตรง มีค่าเท่ากับ 0.82 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.01$ เช่นเดียวกัน ตัวแปรที่มีค่าอิทธิพลรวมน้อยที่สุด คือ การอบรมเลี้ยงดู มีค่าอิทธิพลรวมที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนิสิต มีค่าเท่ากับ -0.02 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ มีค่าอิทธิพลทางตรง มีค่าเท่ากับ 0.01 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และมีค่าอิทธิพลทางอ้อม มีค่าเท่ากับ -0.02 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เช่นกัน

3.2.2 ผลการตรวจสอบความตรงของรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค (AQ) ของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวรระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ชั้นปีที่ 1 ด้วยค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (Coefficients of Determination) และค่าความสอดคล้อง ซึ่งได้แก่ ค่าสถิติไค-สแควร์ (Chi-square Statistic) ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง GFI ดัชนีระดับความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว AGFI

ค่าสัมประสิทธิ์ในการพยากรณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค (AQ) ของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร ระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ชั้นปีที่ 1 ดังนี้

สัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) ของสมการโครงสร้าง

MOTI = 0.67	SELF = 0.39	PER = 0.001
STRE = 0.39	RESP = 0.83	FUT = 0.71
AQ = 0.71		

สัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) ของตัวแปรสังเกตได้

Y1 = 1.00,	Y2 = 0.25,	Y3 = 0.49,	Y4 = 0.38,	Y5 = 0.001
Y6 = 0.39,	Y7 = 0.34,	Y8 = 0.50,	Y9 = 0.51,	Y10 = 0.88
Y11 = 1.00,	Y12 = 0.79,	Y13 = 0.75,	Y14 = 0.96,	Y15 = 0.86
Y16 = 0.54,	Y17 = 0.37,	Y18 = 0.49,	Y19 = 0.49,	Y20 = 0.47
X1 = 6.83,	X2 = 1.18,	X3 = 2.91		

ค่าสถิติวัดระดับความกลมกลืน

GFI = 0.99	AGFI = 0.95
------------	-------------

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ของสมการโครงสร้างของรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค(AQ) ของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร ระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ชั้นปีที่ 1 มีค่าเท่ากับ 0.71 ส่วนแรงงูใจแฝดสัมฤทธิ์ อัดมโนทัศน์ บุคลิกภาพ ความเครียด การมุ่งอนาคต และความรับผิดชอบต่อมีอำนาจในการพยากรณ์เท่ากับ 0.67, 0.39, 0.001, 0.39, 0.71 และ 0.83 ตามลำดับ แสดงว่าตัวแปรในรูปแบบอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค (AQ) แรงงูใจแฝดสัมฤทธิ์ อัดมโนทัศน์ บุคลิกภาพ ความเครียด การมุ่งอนาคต และความรับผิดชอบต่อมีอำนาจได้ร้อยละ 67, 39, 0.1, 39, 71 และ 83 ตามลำดับ ส่วนค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ของตัวแปรสังเกตได้มีค่าอยู่ระหว่าง 0.001 ถึง 6.83 โดยมี X1 เป็นค่าสูงสุด และ Y5 เป็นค่าต่ำสุด

เมื่อตรวจสอบความตรงของรูปแบบด้วยค่าสถิติไค-สแควร์ (Chi-square Statistic) พบว่ามีค่า 79.59 ระดับขั้นความเสรี 79 ระดับนัยสำคัญที่ .46 ซึ่งเป็นค่าสถิติไค-สแควร์ ที่มีค่าน้อยมากแล้ว และค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติมากกว่า 0.05 ซึ่ง Saris & Stonkhorst (นงลักษณ์ วิรัชชัย,

2537. หน้า 45 อ้างอิงจาก Saris & Stonkhorst, 1984.P.200) เสนอว่าค่าไค-สแควร์ ควรมีค่าเท่ากับระดับขั้นความเสรี (Degree of Freedom) สำหรับโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ จึงกล่าวได้ว่า รูปแบบที่ได้ไม่แตกต่างจากข้อมูลเชิงประจักษ์และเมื่อพิจารณาค่าสถิติวัดระดับความกลมกลืน หรือดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (GFI) มีค่าเท่ากับ 0.99 และดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) มีค่าเท่ากับ 0.95 ซึ่งมีค่าเข้าใกล้ 1.00 ซึ่งหมายความว่า รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค (AQ) ของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร ระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ชั้นปีที่ 1 มีความสอดคล้อง กลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

3.2.3 ผลการประมาณค่า ค่าอิทธิพล ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน และค่าสถิติตรวจสอบความสอดคล้องแสดงได้ดังตาราง 9

ตาราง 7 แสดงค่าอิทธิพลรวม (TE) อิทธิพลทางอ้อม (IE) อิทธิพลทางตรง (DE) ของตัวแปรแฝง และความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค (AQ) ของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร ระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ชั้นปีที่ 1

ตัวแปร เกณฑ์ ตัวแปร พยากรณ์	MOTI			SELF			PER			STRE			RESP			FUT			AQ		
	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE
CARE	-.02 (0.02)	-.02 (0.02)	.01 (0.01)	.15* (0.07)	.02 (0.01)	.17* (0.07)	-.03 (0.02)		-.03 (0.02)	.13* (0.06)	.13* (0.06)		-.32 (0.19)	-.02 (0.02)	-.30 (0.18)	-.02 (0.02)	-.01 (0.02)	-.01 (0.01)	-.08 (0.04)	-.13 (0.09)	.05 (0.07)
MOTI				.01 (0.12)	-.10 (0.09)	.12 (0.16)				.01 (0.09)	.01 (0.09)		.44** (0.13)	.03 (0.13)	.40* (0.18)	.63** (0.21)		.83** (0.21)	-.03 (0.13)	.05 (0.20)	-.08 (0.24)
SELF										.77** (0.11)		.77** (0.11)							-.22 (0.13)	.04 (0.08)	-.27 (0.19)
PER	.82** (0.09)		.82** (0.09)	.60** (0.10)	.01 (0.11)	.59** (0.16)				-.08 (0.05)	.46** (0.10)	-.55** (0.11)	.81** (0.19)	.36** (0.10)	.45** (0.14)	.70** (0.10)	.68** (0.18)	.02 (0.26)	.62** (0.17)	-.08 (0.21)	.90** (0.34)
STRE																			.06 (0.10)		.06 (0.10)
RESP																			.22 (0.19)		.22 (0.19)
FUT				-.12 (0.11)		-.12 (0.11)				-.10 (0.09)	-.10 (0.09)		.04 (0.15)		.04 (0.15)				-.01 (0.25)	.04 (0.04)	-.05 (0.23)

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 , * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตัวเลขในวงเล็บ หมายถึง ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน